

BOG

TELEFON (/BOEGER/TELEFON-0)

Af Ida Jessen (/forfattere/ida-jessen) (2018)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/telefon-0) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0&title=Telefon)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0&title=Telefon](https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0&title=Telefon)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0&status=Telefon+https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-](https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0&status=Telefon+https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0)

[0&status=Telefon+https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0](https://litteratursiden.dk/boeger/telefon-0)

Ida Jessen viser sig atter som en sikker stilist à la Herman Bang i denne mesterligt fortalte roman. Via fortættede telefonsamtaler får vi nye detaljer om tragedien i Hvium.

ANMELDELSE

(/users/anny-skov-madsen)

Af Anny Skov Madsen (/users/anny-skov-madsen)

Skribent
05 sep.18

Ida Jessen viser sig atter som en sikker stilist à la Herman Bang i denne mesterligt fortalte roman. Via fortættede telefonsamtaler får vi nye detaljer om tragedien i Hvium.

Det er 15 år siden Lisas søn blev dræbt af en flugtbilist i Hvium, hvor Lisa var præst. Hun bor nu i København sammen med sin mand Frederik og deres datter Dafne. Lisa arbejder som frivillig på en telefontjeneste, og blandt de mange anonyme opkald, er der pludselig en samtale, der forbinder hende med tragedien fra dengang. På ret få sider får vi fortalt en dramatisk historie og den langtidseffekt, den har haft både på Lisa og Manne. Den lille roman, der næsten udelukkende består af samtaler, viser Ida Jessens mestring af den korte form. Der bliver spundet en fin og overbevisende ende her i den fjerde og selvstændige fortsættelse af Den der lyver (<https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lyver>), Det første jeg tænker på (<https://litteratursiden.dk/boeger/det-forste-jeg-taenker-pa>) og Børnene (<https://litteratursiden.dk/boeger/bornene>).

Som præst har Lisa en særlig evne til at lytte. Hun kan høre på stemmerne om folk er på stoffer, om de sidder eller ligger ned, siger hun til sin datter. Hendes ældste datter, Marie, der er tunghør og måske drikker for meget, giver også bekymringer. Men som en rådgiver har sagt *".. man kan kun støtte sine*

voksne børn i det rigtige, de gør og ikke modsætte sig det forkerte de gør". Lisa har altså mange erfaringer at trække på. Og det gør samtalerne interessante. Én ringer gentagne gange fra et fængsel og siger hun skal dø og beder Lisa om at bede Fadervor. En anden ringer og fortæller, at hun vil begå selvmord, men Lisa får vendt samtalen, så personen ser lysere på livet igen. Mens hun fører samtalerne, broderer Lisa, fordi det giver hende ro at have noget i hænderne.

Da en kvinde, der bor i et faldefærdigt hus med en masse skrald og dyr, nævner Hvium, spidser Lisa øren. Kvinden hedder Rose, men dengang hed hun Manne. Hun siger, at hun har siddet i fængsel for noget, hun ikke har gjort. Det bliver til lange samtaler om Mannes nuværende eneboerliv, og hvad der reelt skete for 15 år siden. Hun blev hos præstefamilien efter fængslet og forsvandt herefter.

Samtalerne sender rystelser igennem Lisa, og hun går en tur i kvarteret. Udenfor sidder unge fordybet i deres telefoner. Der er tiggere, og mennesker, der sover på gaden. Folk, der lever på kanten, er overalt og sætter også Lisas eget liv i perspektiv, idet ulykken dengang forandrede alt.

Der er relevante temaer på spil i 'Telefon'. Udsatte og ensomme menneskers liv, retfærdighed, skyld, tilgivelse, tid, sorg, tillid og taknemmelighed. I forhold til de øvrige romaner, der foregår i Hvium, har Ida Jessen eksperimenteret med formen. Der bliver ikke forklaret ret meget. Det er ikke altid man ved præcis, hvem der taler. Men sammenhængen er der, og tilliden skabes via et menneskeligt nærvær.

Den sidste sætning: *"Det man ikke kan tie om, om det må man tale"*, kan læses som et motto for bogen. Ida Jessen har begået en original og vellykket roman, hvor form og indhold med den broderede forside, går op i en højere enhed.

BOGDETALJER

Andre bøger af Ida Jessen